

РЕШЕНИЕ

№ 697

гр. София, 05.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО XII ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ани Захариева

Членове: Аделина Иванова
Доротея Кехайова

при участието на секретаря Таня Ст. Г.а

в присъствието на прокурора М. Б. Н.

като разглежда докладваното от Доротея Кехайова Въззивно наказателно дело от общ характер № 20221100602274 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Глава XXI от НПК.

С присъда от 12.04.2022 г., постановена по НОХД № 704/2022 г., по описа на СРС, НО, 129-ти състав, съдът е признал подсъдимия Н. В. К. за невиновен в това, деянието му, изразило се в това, че на 28.05.2020 г. около 13.50 часа в гр. София, на неохраняем паркинг пред магазин „Кауфланд“, находящ се в ж.к. *****, ул. „*****“ от лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е 220 ЦДИ“, с рег. № ***** ВР е направил опит да отнеме чужди движими вещи, а именно: 1 брой чанта „JUMBO“ на стойност 0.30 /тридесет стотинки/, 2 /два/ броя блузи с етикети „Pense a toi Paris“, всяка с единична цена за брой 16.00 /шестнадесет/ лева, на обща стойност 32.00 /тридесет и два/ лева; 1 /един/ брой блуза с етикет „Zara“ на стойност 15.99 /петнадесет лева и 99 стотинки/ лева; 1 /един/ брой потник на фирма „Butsh Woman“ на стойност 54.74 /петдесет и четири лева и 74 стотинки/ лева; 1 /един/ брой блуза на фирма „Sisley“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева; 1 /един/ брой сукман „Fetish“ на стойност 70.00 /седемдесет/ лева; 1 /един/ брой панталон „Basic wear by Stradivarius“ на стойност 39.00 /тридесет и девет/ лева; 1 /един/ брой блуза „Arena get in shape“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева; 1 /един/ брой блуза „Arena get in shape“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева и 1 /един/ брой блуза „Arena“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева, всички вещи на обща стойност 276.03 /двеста седемдесет и шест лева и 03 стотинки/ лева, от владението на Ц.Б. Д., собственост на Б.П.П., като деянието е останало недовършено поради независещи от дееца причини – К. е бил задържан от граждани, да съставлява престъпление, като го е оправдал за това отнетите вещи да са били такива, оставени без постоянен надзор, както и за правната квалификация по чл. 195, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 194, ал. 1, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК, тъй като извършеното деяние съставлява административно нарушение, поради което и на основание чл. 301, ал. 4, вр. 305, ал. 6 от НПК му е наложил административно наказание „Глоба“ в размер на 200.00 /двеста/ лева на

основание чл. 218б, ал. 1, вр. с чл. 194, ал. 3, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК.

На основание чл. 189, ал. 3 НПК, подсъдимия Н. В. К. е осъден да заплати в полза на Държавния бюджет и по сметка на СДВР направените по делото разноски в досъдебната фаза, в размер на 232,97 /двеста тридесет и два лева и 97 ст./ лева.

Срещу присъдата, в законоустановения срок е постъпил протест от прокурор при СРП и допълнение към него, в които се излагат аргументи за неправилност на присъдата. Излагат се съображения за доказаност на обвинението такова, каквото то е повдигнато от държавното обвинение. Алтернативно се излагат съображения за съставомерност на деянието по чл. 194, ал. 1, вр. с чл. 18, ал. 1 НК. Предлага се въззивната инстанция да отмени обжалваната присъда и на основание чл. 334, т. 2 НПК да постанови нова осъдителна такава.

В разпоредително заседание на 15.06.2022 г. въззивният съд по реда на чл. 327 от НПК е преценил, че за изясняване на обстоятелствата по делото не се налага провеждането на допълнителен разпит на подсъдимия или свидетелите, изслушването на експертизи и ангажирането на други доказателства.

В хода на съдебните прения пред настоящия съд, представителят на Софийска градска прокуратура поддържа протеста и допълнението към него, като пледира за отмяна на първоинстанционната присъда и осъждане на подсъдимия по повдигнатото му обвинение. Изразява съгласие с анализа на събраните по делото доказателства, които намира, че установяват по безпротиворечив начин възприетата от предходния съд фактическа обстановка. Счита, обаче, че неправилно първоинстанционният съд е приел, че извършеното от подсъдимия съставлява престъпление по чл. 194, ал. 3, вр. с чл. 18, ал. 1 НК, наказуемо по административен ред. Сочи, че въпреки ниската стойност на предмета на престъплението, осъщественото от подсъдимия общественоопасно деяние не е с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на кражба. Намира че, инкриминираното деяние се отличава с висока степен на обществена опасност, предвид времето, мястото и механизма на неговото извършване, както и с оглед на обстоятелството, че е налице и проникване в чуждо МПС без съгласието на собственика, осъществяващо състав по чл. 346б от НК. По изложените съображения моли протестираната присъда да бъде отменена и вместо нея да бъде постановена нова, с което подсъдимият да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 194, ал. 1, вр. с чл. 18 от НК, като му бъде наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 година, изтърпяването, на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК да бъде отложено с изпитателен срок от 3 години.

Защитникът на подсъдимия К. в лицето на адв. Д. намира депозирания протест срещу първоинстанционната присъда за неоснователен и като такъв моли съда да го остави без уважение и да потвърди присъдата на СРС, като правилна и законосъобразна. Споделя изцяло съображенията и анализа на доказателствения материал на първостепенния съд, които са му дали основание да приеме, че е налице маловажен случай на кражба. Заявява съгласие с възприетия от първостепенния съд подход при преценката на обществената опасност на деянието, като намира за правилно решението на съда да наложи на подсъдимия административно наказание. В заключение моли въззивния съд да потвърди първоинстанционната присъда.

Подсъдимият Н. К. в лична защита заявява, че поддържа становището на защитата си, а в предоставената му последна дума моли за потвърждаване на първоинстанционната присъда.

СОФИЙСКИЯТ ГРАДСКИ СЪД, като съобрази изложените от страните доводи и сам служебно провери изцяло правилността на присъдата съобразно изискванията на чл. 314 НПК, намира за установено следното:

Въззивният съд при самостоятелния си прочит на данните по делото прецени, че

фактическата обстановка, описана в мотивите на присъдата, е правилно установена, изградена въз основа на обективен анализ на всички събрани по делото доказателства, коментирани в тяхната съвкупност. Въззивният съдебен състав не намира причини за корекция на данните по фактическата обстановка, тъй като при прочита на доказателствата си изгради същата представа за нея, която е следната:

На 28.05.2020г. около 12.00 часа свидетелят Ц.Б. Д. паркирал лек автомобил марка „Мерцедес“, Модел „Е 220 ЦДИ“, рег. № ***** ВР, собственост на приятелката му Б.П.П. на неохраняем паркинг пред магазин „Кауфланд“ в гр. София, ж.к. *****, ул. *****. Мъжът слязъл от автомобила, задействал ключа дистанционно, генериращ звуков и светлинен сигнал, обозначаващ заключването на автомобила, след което се отправил към сградата на хипермаркета, без да провери с издърпване на вратите на автомобила дали същият действително се е заключил автоматично. В багажника на автомобила, който оставил на паркинга се намирали вещи, собственост на приятелката му Б.П. а именно: 1 брой чанта „JUMBO“ с намиращи се вътре нови дрехи с етикети - 2 бр. блузи с етикети „Pense a toi Paris“: 1 бр. блуза с етикет „Zara“; 1 бр. потник на фирма „Butsh Woman“; 1 бр. блуза на фирма „Sisley“; 1 бр. сукман „Fetish“; 1 бр. панталон „Basic wear by Stradivarius“; 1 бр. блуза „Arena get in shape“; 1 бр. блуза „Arena get in shape“ и 1 бр. блуза „Arena“.

На 28.05.2020г. около 13.50 часа на неохраняемия паркинг на магазин „Кауфланд“ отишъл и подсъдимият Н. В. К.. Намеренията на лицето били да огледа паркираните на мястото автомобили и да отнеме намиращи се в тях вещи. В изпълнение на това свое решение К. се насочил към автомобила, паркиран от свидетеля Д., който установил, че не е заключен. Подсъдимият отворил багажника на автомобила и от него извадил плика с надпис „JUMBO“, ведно с намиращите се в него дрехи. Той видял, че дрехите вътре в плика са нови и с етикети и решил, че лесно може да ги продаде, поради което решил да ги вземе. С тази цел ги преместил от багажника на автомобила в купето на същия /на предна дясна седалка/, за да може лесно да ги вземе от там, преди да тръгне, защото искал да провери какво има и в купето на автомобила. С тази цел, подс. К. отворил една от вратите в дясно на автомобила и започнал да оглежда. Тогава именно го забелязал св. Ц.Б. Д., който се връщал към превозното средство. Той видял, че подс. Н. К. е отворил една от вратите в дясно на автомобила и тялото му се намира наполовина в купето на същия. Д. извикал на непознатия „Какво правиш в колата, ей!“, при което мъжът се стреснал и започнал да бяга, за да се отдалечи от мястото и да не бъде заловен. Случващото се на паркинга било видно и виковите на св. Д. били чути от намиращия се наблизо свидетел В.Г., който видял как подсъдимият тича право към него, а Ц. Д. го гони и се опитва да го настигне. Тогава и Д. забелязал Г. и му извикал: „Спри го! Краде!“. В този момент В.Г. се спуснал да гони подс. К., пресрещнал го на края на паркинга и го бутнал с ръце, при което Н. К. паднал в намиращите се там храсти. След това двамата мъже /Г. и Д./ задържали извършителя до пристигането на полицията – свидетелите Н. П. и А.А., които установили самоличността на лицето, а именно подс. Н. В. К.. В подс. Н. К. били намерени само лични документи, без никакви технически средства и пособия, които обстоятелства били отразени в изготвените протокол за извършен обиск в неотложен случай с последващо съдебно одобрение и протокол за обиск при задържането му за 24 часа.

От назначената в хода на разследването оценителна експертиза се установява, че инкриминираните вещи, намиращи се в плика с надпис „JUMBO“, собственост на Б.П. които подс. К. се опитал да отнеме, са с пазарна стойност както следва: 1 брой чанта „JUMBO“ на стойност 0.30 /тридесет стотинки/, 2 /два/ броя блузи с етикети „Pense a toi Paris“, всяка с единична цена за брой 16.00 /шестнадесет/ лева, на обща стойност 32.00 /тридесет и два/ лева; 1 /един/ брой блуза с етикет „Zara“ на стойност 15.99 /петнадесет лева и 99 стотинки/ лева; 1 /един/ брой потник на фирма „Butsh Woman“ на стойност 54.74 /петдесет и четири лева и 74 стотинки/ лева; 1 /един/ брой блуза на фирма „Sisley“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева; 1 /един/ брой сукман „Fetish“ на стойност 70.00 /седемдесет/ лева; 1

/един/ брой панталон „Basic wear by Stradivarius“ на стойност 39.00 /тридесет и девет/ лева; 1 /един/ брой блуза „Arena get in shape“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева; 1 /един/ брой блуза „Arena get in shape“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева и 1 /един/ брой блуза „Arena“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева, всички вещи на обща стойност 276.03 /двеста седемдесет и шест лева и 03 стотинки/ лева.

Изложената фактическа обстановка първоинстанционният съд правилно е приел за надлежно установена въз основа на събраните по делото гласни доказателствени средства, а именно: показанията на свидетелите Б.П. Ц. Д., В.Г., Н. П. и А.А.; приобщените по делото писмени доказателства и доказателствени средства – протокол за оглед на местопроизшествие, протокол за обиск и изземване в неотложни случаи с последващо съдебно одобрение и определение от 01.06.2020 г. на СРС, по НЧД №6488/20г., с което е одобрено действието, протокол за доброволно предаване на 1 бр. диск, съдържащ видеозапис, разписка за връщане на веществени доказателства на лицето Б.П. заповед за задържане на Н. К., фиш за спешна медицинска помощ, справка за съдимост; способите на доказване – заключенията по изготвените на досъдебното производство съдебно-оценителна и видео-техническа експертизи.

Въззивният съд намира, че вътрешното убеждение на СРС по фактите е формирано на основата на правилен и задълбочен анализ на събраните по делото доказателствени материали, поради което и възприетата от въззивния съд фактическа обстановка по делото кореспондира изцяло с тази установена и от първостепенния такъв. От друга страна пред настоящата съдебна инстанция не бяха представени и събрани нови доказателства и доказателствени средства, които по някакъв начин да променят установената от първостепенния съд фактическа обстановка, поради което и същата бе възприета като цяло и от въззивния съд без изменения и допълнения към нея. Следва да се посочи също така, че както прокурорът подал протеста, така и представителят при СГП не оспорват което и да е събрано по делото доказателство, като не възразяват и срещу анализа на доказателствата, направен от първостепенния съд. Не са изложени никакви конкретни доводи и възражения, както срещу приетата от първата инстанция фактическа обстановка, така и срещу анализа на доказателствата, а е изразено несъгласие с правните изводи, изградени на база възприетата от нея фактическа обстановка. Ето защо и въззивният съд е в ситуация да няма как да каже нищо в повече от това, което е посочил първият съд в своите мотиви, тъй като от една страна споделя становището на първата инстанция по доказателствата, а от друга страна липсват и конкретни доводи и възражения в протеста, на които да отговори. Само общо може да бъде посочено, че релевантните събития се установяват от гласни доказателствени средства, изхождащи от лица, за които няма причина да са предубедени или необективни при депозиране на показанията си. Нуждата от четене по реда на чл. 281, ал. 4 от НПК частично или изцяло на показанията на свидетелите от досъдебното производство е била наложена от изминалото време между инкриминираната дата и тази на провеждане на разпитите, така че пропуските на свидетелите не индикират на тяхната необективност. Свидетелите Д. и Г. напълно добросъвестно са разказали за събитията, без да се установява каквото и да било желание за zlepоставяне на подсъдимия, още повече, че Г. се явява и случаен очевидец на инкриминираното деяние. От тях се извежда конкретна и едноточна информация относно авторството на деянието, датата и мястото на реализирането му, както и досежно начина, по който подсъдимият е бил задържан. Св. Д. дава логични и вътрешно безпротиворечиви сведения относно интервала от време, през който автомобилът е престоял паркиран, състоянието, в което е бил оставен (заклучен), както и състоянието, в което е бил установен – с отворена врата, а във вътрешността на автомобила се намирал подсъдимият. В унисон с изложеното от св. Д. се явяват показанията на св. Г., който непосредствено е възприел виковете на първия „Спри го! Краде!“ и тяхната насоченост към подсъдимия, който побягнал, правейки опит да осуети задържането му. Същевременно показанията на посочените двама свидетели се подкрепят и от показанията на пристигналите на място

полицейски служители - св. П. и св. Атанасов, които са установили самоличността на установения на място извършител именно като подс. К.. В съответствие с показанията на тези свидетели са и сведенията, които обективира св. П. – собственик на процесния автомобил, респективно на вещите, които са били подготвени от подсъдимия за отнемането им. Споделеното от свидетелите кореспондира с изготвените по делото експертни заключения на видео-техническата експертиза и на оценителната такава. Въззивният съд не констатира недостатъци в аналитичната дейност на районния съд по отношение на доказателствената стойност на заключенията на всяка от експертизите, поради което не установи необходимост да бъдат коригирани или допълвани. Заключенията са обективни и компетентно изготвени, в пълнота отговарят на поставените им въпроси. Що се отнася до писмените доказателства, съдебният състав счита, че същите спомагат за изясняването на обстоятелствата по делото, като кредитира същите. Налице е поредица от взаимосвързани и допълващи се факти, категорично обуславящи участието на подсъдимия в деянието, за което му е повдигнато обвинение.

Поради това въззивният съд намира, че събраните по делото доказателства опровергават по категоричен начин обясненията на подсъдимия К.. Правилно първоинстанционният съд критично е обсъдил обясненията на подсъдимия, като ги е преценил в светлината на средство за защита. При съблюдаване на правилата за доказателствената тежест по чл. 103 от НПК, за да бъдат приети за достоверни обясненията на подсъдимия, не се изисква те да намират подкрепа, а да не се опровергават от несъмнено установени доказателства или да не се дискредитират на собствено основание поради неясноти, необясними празноти или тъй като съдържат обективно невъзможна версия. В настоящия случай обясненията на подсъдимия К., не само че се опровергават, но не намират подкрепа в несъмнено установените доказателства.

При правилно установена фактическа обстановка и при вярно оценени доказателства и доказателствени средства по делото, първостепенният съд е успял да направи законосъобразни правни изводи досежно инкриминираното деяние, като законосъобразно и обосновано е приел, че подсъдимият с поведението си е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 194, ал. 3, вр. с ал. 1, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК.

От обективна страна, на 28.05.2020 г., около 13.50 часа в гр. София, на неохраняем паркинг пред магазин „Кауфланд“, находящ се в ж.к. *****, ул. „*****“ от лек автомобил марка „Мерцедес“, модел „Е 220 ЦДИ“, с рег. № ***** ВР подсъдимият Н. К. е направил опит да отнеме чужди движими вещи, а именно: 1 брой чанта „JUMBO“ на стойност 0.30 /тридесет стотинки/, 2 /два/ броя блузи с етикети „Pense a toi Paris“, всяка с единична цена за брой 16.00 /шестнадесет/ лева, на обща стойност 32.00 /тридесет и два/ лева; 1 /един/ брой блуза с етикет „Zara“ на стойност 15.99 /петнадесет лева и 99 стотинки/ лева; 1 /един/ брой потник на фирма „Butsh Woman“ на стойност 54.74 /петдесет и четири лева и 74 стотинки/ лева; 1 /един/ брой блуза на фирма „Sisley“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева; 1 /един/ брой сукман „Fetish“ на стойност 70.00 /седемдесет/ лева; 1 /един/ брой панталон „Basic wear by Stradivarius“ на стойност 39.00 /тридесет и девет/ лева; 1 /един/ брой блуза „Arena get in shape“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева; 1 /един/ брой блуза „Arena get in shape“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева и 1 /един/ брой блуза „Arena“ на стойност 16.00 /шестнадесет/ лева, всички вещи на обща стойност 276.03 /двеста седемдесет и шест лева и 03 стотинки/ лева, от владението на Ц.Б. Д., собственост на Б.П.П., като деянието е останало недовършено поради независещи от дееца причини – К. е бил задържан от граждани.

Действията на подсъдимия К. обективно са били насочени към отнемането на инкриминираните чужди движими вещи от владението на свид. Д. /последното се установява безпротиворечиво от събраните по делото доказателства – подсъдимият

проникнал в лекия автомобил, от багажника на който взел чантата „Jumbo“, съдържаща инкриминираните вещи и я преместил в купето на автомобила, с цел да отнеме същите при отдалечаването си, без съгласието на Д./. Чрез действията си подсъдимият по категоричен и непораздащ съмнения начин е демонстрирал намерението си процесните вещи да бъдат присвоени, като деянието му е останало недовършено единствено поради намесата на свидетелите Д. и Г., които са го задържали, преди да успее да установи трайна и непрекъсната фактическа власт върху предмета на престъплението. Именно последното обстоятелство налага извода, че деянието правилно е квалифицирано като опит и правилно е било прието, че не се касае за довършено престъпление.

Установява се още, че инкриминираните вещи не са собственост на подсъдимото лице и същият не е упражнявал фактическа власт по отношение на тях. Същите са се намирали във владението на свидетеля Д.. Съгласно константната съдебна практика, за да се приеме, че вещите се намират във владение на едно лице не е необходимо то да ги държи непрестанно в своя фактическа власт, достатъчно е във всеки един момент да може да се разпорежи със същите, както и от действията му да е ясно, че ги свои. В настоящия случай, св. Д. е държал инкриминираните вещи в заключенния си лек автомобил, което сочи на упражняваната по отношение на тях фактическа власт. Същевременно отнетите вещи са движимости с определена стойност, категорично установена от приетата от съда съдебно-оценителна експертиза, поради което са годен предмет на престъплението „кражба“.

На следващо място, въззивният съд напълно споделя изложените съображения от първата инстанция относно невъзможността деянието да се квалифицира по реда на чл. 195, ал. 1, т. 2 от НК. Съгласно ППВС 6/71 година на ВС предмет на кражбата по чл. 195, ал. 1, т. 2 от НК могат да бъдат само вещи, които по обичай, по естество, по предназначение или поради други наложени се обстоятелства са оставени на обществено доверие, без постоянен надзор, независимо от това къде се намират тези вещи - на поле, в населено място и прочие. В ТР 54/89 ОСНК ВС е приел, че когато вратите, двигателният блок и багажникът са заключени и се разбият, разрушават, счупват или повреждат прозорци, заключалки и др. и се вземат вещи вътре в автомобила, в тези случаи вещите, които са предмет на престъплението, са били заключени и по този начин охранени, а не са без постоянен надзор. При тълкуване на посочените решения в тяхната взаимовръзка и съотнесено към случая се обосновава изводът, че инкриминираните вещи не могат да се считат като неоставени под постоянен надзор, доколкото владелецът им /св. Д./ е предприел действия по заключване на автомобила и в този смисъл е предприел мерки за неговата охрана, като по този начин е осъществявал и надзор над вещите, намиращи се вътре в него. Именно действията на св. Д. по съхраняване на вещите в багажника на заключенния автомобил обективират по несъмнен начин желанието му да осуети достъпа на трети лица до тях, поради което не може да се счита, че вещите са били оставени на обществено доверие. Обстоятелството, че подсъдимият е успял да проникне в превозното средство на св. Д., не води непременно до извод, че автомобила е бил оставен незаклучен на процесния паркинг, тъй като събраните доказателства, са недостатъчни, за да изключат различните хипотези и предположения, и да установят единствено и категорично обяснение за този факт. Ето защо, въззивният съд се съгласява с правните изводи на СРС, че в настоящия случай не е налице квалификацията по чл. 195, ал. 1, т. 2 от НК.

От субективна страна, при осъществяването на процесното престъпление, подсъдимият е действал виновно при форма на вината- пряк умисъл, доколкото е съзнавал, че деянието му е насочено към прекъсване на фактическа власт на досегашния владелец на чуждата вещ, предвиждал е преминаването ѝ в негова фактическа власт и е целял да установи тази власт върху предмета на престъплението, с цел разпореждането с него, но поради причини, независещи от него, не е успял - а именно поради намесата на св. Г. и св. Д.. Подсъдимият е направил опит да отнеме предмета на престъпление с цел противозаконно да го присвои, знаейки, че владелецът не е имал намерение да се освободи

от владението на вещите, с оглед обстановката и мястото, където са оставени същите.

Първостепенният съд е достигнал и до извода, че са налице всички предпоставки, за да се приеме, че в случая се касае за маловажен случай на кражба по смисъла на чл. 194, ал. 3 от НК. Правилно СРС е преценил, че ниския размер на предмета на посегателство /по-малко от половината минимална работна заплата за страната/, механизма на извършване на самото деяние, който освен самото действие по започване на отнемането не съдържа други противоправни елементи, липсата на вредни последици от извършеното, и чистото съдебно минало на дееца към датата на инкриминираното по настоящето дело деяние, очертават занижена обществена опасност, която в сравнителен план е отчетливо по-ниска от типичната такава на деяния от същия вид. Въззивният съд намира, че предвид конкретната обществена опасност на деянието, която показва съществени отклонения от типичната за този вид престъпления, доколкото не са засегнати значително обществените отношения, защитени с криминализацията, процесният случай напълно отговаря на дефинитивните признаци на маловажния по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК.

При това правилно и законосъобразно съдът е преквалифицирал деянието, осъществено от подсъдимия К. на инкриминираните дата и място по привилегирвания състав на кражбата по чл. 194, ал. 3 от НК.

Предвид преквалификацията на деянието по чл. 194, ал. 3 от НК и доколкото стойността на предмета на престъплението е близка до минималната работна заплата за страната към момента на отнемане на вещите, по делото липсват подлежащи на възстановяване вреди и доколкото не са налице отрицателните условия визирани в чл. 218б, ал. 2 от НК, то и тази инстанция намира, че в случая е приложима нормата на чл. 218б, ал. 1 от НК, съгласно която наказанието на дееца се налага по административен ред.

Съгласно изричните разпоредби на чл. 305, ал. 6 от НПК, вр. чл. 301, ал. 4 от НПК деецът следва да бъде оправдан да е извършил престъплението кражба по чл. 195, ал. 1, т. 2, вр. с чл. 194, ал. 1, вр. с чл. 18, ал. 1 от НК, за което му е повдигнато обвинение, като правилно и законосъобразно първоинстанционният съд му е наложил административна санкция в размер на 200 лева за извършеното от него със същото деяние административно нарушение по чл. 218б, ал. 1, вр. чл. 194, ал. 3 от НК. Въззивният съд намира, че така определения размер на административното наказание „Глоба“ в най - пълна степен ще обезпечи постигане целите на същите, предвидени в чл. 12 от ЗАНН, като, от една страна, ще спомогне подсъдимият да се превъзпита към спазване на законите и ще се въздейства възпитателно и предупредително не само върху него, а и спрямо останалите членове на обществото, а от друга страна - тази санкционна последица ще въздейства възпиращо в достатъчна степен върху последващото поведение на подсъдимия, което да бъде в пределите на закона.

С оглед изхода на делото, разностите по него правилно са възложени в тежест подсъдимия, в съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК.

В заключение въззивният съд намира, че крайните правни изводи на първостепенния съд са правилни и законосъобразни. Същевременно и при извършената на основание чл. 314 от НПК цялостна служебна проверка на правилността на атакуваната присъда, въззивната инстанция не констатира наличието на основания, налагащи нейното изменяване или отмяна, поради което и с оглед гореизложените съображения, постанови своето решение.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 334, т. 6, вр. чл. 338 от НПК,
СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО, XII въззивен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА изцяло присъда от 12.04.2022 г. по НОХД № 704/2022 г. по описа на СРС , НО, 129 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____